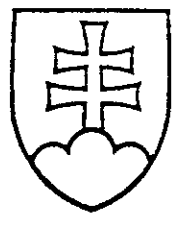

Pravda 2. 11. 2000
H

Pravda
1x RK
1x JUD. Kulich
- zastup
Pravda
DD/

Rada pre vysielanie a retransmisiu Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava	
DOŠLO DŇA: 27. OKT. 2000	
CÍSLO: 2497	Odbor: PRO

5 SŽ 107/99
6 SŽ 124/00
6 SŽ 125/00

2429

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Lehoťáka a sudcov JUDr. Igora Belka a JUDr. Ing. Tomáša Valoviča v právnej veci navrhovateľov 1/ **Markíza - Slovakia s.r.o.**, Blatné 334, 2/ **Slovenské telekomunikácie a.s.**, Bratislava, Námestie slobody 6, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľov **Všobecná úverová banka a.s.**, Bratislava, zastúpeného JUDr. Jánom Čarnogurským, advokátom v Bratislave, Havlíčkova 17 a vo veci žaloby žalobcu 3/ **generálny prokurátor Slovenskej republiky** v Bratislave, proti žalovanému **Rada Slovenskej republiky pre rozhlasové a televízne vysielanie**, Bratislava, Námestie SNP 12, zastúpeného vo veci 5 SŽ 107/99 JUDr. Máriou Horváthovou a vo veciach 6 SŽ 124/00, 6 SŽ 125/00 JUDr. Pavlom Kulichom, Advokátska kancelária Bratislava, Ružová dolina 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného správneho orgánu č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999, č. 99-13/19.222 z 25.mája 2000, č. 726/2000 z 26.apríla 2000, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutia žalovaného č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999 a č. 99-13/19.222 z 25.mája 2000 **z r u š u j e** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

V ďalšej časti súd konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh navrhovateľov Markízy - Slovakia s.r.o. a Slovenských telekomunikácií a.s. **o d m i e t a**.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Rada SR pre rozhlasové a televízne vysielanie (ďalej len rada) uznesením č. 99-13/19.222 z 25.mája 2000 nesprávne označeným ako rozhodnutie č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999 povolila podľa § 14 zákona č. 468/1991 Zb. "zmenu licencie" č. T 34, čím zmenila prevádzkovateľa tejto licencie na základe dražby časti podniku doterajšieho držiteľa licencie spoločnosti VTV Cable tv. s.r.o. v prospech vydražiteľa spoločnosti Satel Media s.r.o.

Generálny prokurátor SR podal proti tomuto rozhodnutiu protest č. VI Gd 4268/99-17 z 15.februára 2000. Rada rozhodnutím č. 726/2000 z 26.apríla 2000 protestu generálneho prokurátora SR nevyhovela. V dôsledku toho sa generálny prokurátor SR žalobou podanou podľa § 35 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (OSP) s poukazom na ustanovenie čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát, domáhal zrušenia napadnutých rozhodnutí vychádzajúc z pojmu právneho štátu a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je nevyhnutné všetkými dostupnými prostriedkami zabezpečovať dodržiavanie zákona, a tak posilňovať dôveru občanov v právny poriadok.

Nezákonnosť rozhodnutia rady spočíva v porušení ustanovení § 10, § 11, § 12, § 13 a § 14 zákona č. 468/1991 Zb. (ďalej len zákon) a ustanovení § 3 ods. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb.

Podľa ustanovenia § 10 zákona licencia je neprevoditeľná a udeľuje ju rada. Licencie s dosahom na celé územie Slovenskej republiky na návrh rady schvaľuje Národná rada SR a po schválení udeľuje rada.

Ustanovenie § 14 ods. 2 zákona nie je ustanovením umožňujúcim zmenu osoby označenej v rozhodnutí o udelení licencie. Toto ustanovenie možno aplikovať iba v prípade, keby došlo k zmene podmienok a údajov tvoriacich obsah žiadosti podľa § 11 alebo obsah samotnej licencie. Na pojednávaní dňa 27.septembra 2000 svoju žalobu rozšíril i o uznesenie rady č. 99-13/19.222 z 25.mája 1999, ktorým rada pripustila "zmenu licencie".

Žalovaný navrhol zamietnutie žaloby generálneho prokurátora SR, ako aj návrhu (opravného prostriedku), ktorý podali navrhovatelia Markíza - Slovakia s.r.o. a Slovenské telekomunikácie a.s., za účasti vedľajšieho účastníka Všeobecná úverová banka a.s. Bratislava. Namietal, že prokurátor pri podaní žaloby opomenul § 249 ods. 3 OSP, podľa ktorého musí prokurátor pri podaní žaloby prihliadať na to, aby práva nadobudnuté v dobrej viere boli čo najmenej dotknuté. Ak by žalovaný vyhovel protestu prokurátora, rozhodoval by o veci, ktorá v súčasnosti nemá právny význam a narušil by istotu účastníkov, ku ktorej treba prihliadať.

"Napadnuté citované rozhodnutie žalovaného je správnym aktom, ktorým žalovaný deklaroval prechod právnych účinkov licencie na inú osobu, pričom k samotnému prechodu licencie došlo až na základe dražby časti podniku." Žalobca neprihliada na to, že licencia pôvodne bola udelená VTV Cable tv. s.r.o. podľa ustanovení zákona č. 468/1991 Zb., na iný subjekt však licencia prešla podľa iného právneho predpisu (§ 179 Exekučného poriadku). Prechod licencie podľa zákona č. 468/1991 Zb. by ani nebol možný, keďže tento zákon prechod licencie neupravuje, ale pred poslednou novelizáciou ho ani nezakazoval. Preto mohol žalový rozhodnúť iba o zmene licencie, keďže jej odňatie v zmysle ustanovenia § 15 nebolo dôvodné.

Podľa ustanovenia § 112 OSP súd spojil žalobu generálneho prokurátora SR s návrhom Markízy - Slovakia s.r.o., Blatné a Slovenských telekomunikácií a.s. v Bratislave a vedľaj-

šieho účastníka na strane navrhovateľov Všeobecnej úverovej banky a.s. Bratislava. Títo navrhovatelia sa domáhali zrušenia napadnutého rozhodnutia pre jeho rozpor so zákonom a pre ukrátenie na svojich právach, keďže podľa § 14 zákona č. 71/1967 Zb. mali byť riadnymi účastníkmi správneho konania, v dôsledku čoho boli napadnutým rozhodnutím na svojich právach dotknutí.

Podľa ustanovenia § 246 ods. 2 písm. c/ OSP príslušným na prejednanie veci je Najvyšší súd Slovenskej republiky. Preskúmanie veci Najvyšší súd Slovenskej republiky vykonal na pojednávaní podľa § 250g OSP, pričom preskúmal aj konanie, ktoré rozhodnutiam predchádzalo a ustálil skutkom, že napadnutými rozhodnutiami č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999, č. 99-13/19.222 z 25.mája 1999 ako aj rozhodnutím č. 726/2000 z 26.apríla 2000, ktorým rada nevyhovela protestu prokurátora, bol porušený zákon.

Generálny prokurátor SR napadol žalobou podľa § 35 ods. 1 písm. b/ OSP o preskúmanie rozhodnutia žalovaného Rady SR pre rozhlasové a televízne vysielanie č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999, keďže jeho protestu proti tomuto rozhodnutiu rada nevyhovela. Rada ešte 25.mája 1999 však prijala uznesenie č. 99-13/19.222, ktorým rozhodla podľa § 14 ods. 2 "o zmene udelenej licencie č. T 34, týkajúcej sa zmeny prevádzkovateľa licencie č. T 34, ktorým je spoločnosť Satel Media s.r.o. Bratislava. Správny poplatok podľa položky 12 písm. e/ zákona č. 145/1995 Z.z. je 10 000 Sk. Kancelária rady v tejto veci vydá rozhodnutie účastníkovi konania." Pod č. T/34/RZL/186/99 z 28.júna 1999 bolo doručené účastníkom rozhodnutie, ktorým podľa § 14 ods. 2 zákona č. 468/1991 Zb. "na základe oznámenia vydražiteľa, stanoviska Ústavu štátu a práva Slovenskej akadémie vied k prechodu licencie na vydražiteľa časti podniku, stanoviska Prof. JUDr. Petra Škultétyho, DrSc. z Právnickej fakulty Univerzity Komenského a svojho uznesenia č. 99-13/19.222 z 25.mája 1999 mení prevádzkovateľa licencie č. T 34 na televízne vysielanie prostredníctvom družice...".

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že zápisnica, ale ako bude uvedené ďalej, i "rozhodnutie" sú písané veľmi voľne ako po stránke formálnej tak i obsahovej. Ustanovenie § 47 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) predpisuje ako náležitosti rozhodnutia výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Ako náležitosti výroku určuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.). Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol správny orgán pri hodnotení dôkazov vedený, a použitie právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval (§ 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.).

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a musí ho vydať orgán na to príslušný. "Rozhodnutie" č. T/34/RZL/186/99 z 28. júna 1999 tieto náležitosti nespĺňa. Z vyššieuvedeného vyplýva, že rada poverila svoju kanceláriu, aby na základe jej uznesenia vydala rozhodnutie účastníkom. I keď termín vydať rozhodnutie v tejto súvislosti treba chápať ako synonymum, raz ako právny pojem a raz ako zmocnenie, resp. úlohu rozhodnutie písomne vyhotoviť. I keď pri logickom výklade by sa mal pripisovať slovu vydať druhý význam synonyma, v skutočnosti prišlo k vydaniu nového rozhodnutia. Kancelária rady pod iným číslom a s iným dátumom (28. jún 1999), než bolo rozhodnutie radou skutočne prijaté - dňa 25. mája 1999 č. 99-13/19.222. Výrok "rozhodnutia" obsahuje navyše text "... na základe oznámenia vydražiteľa, stanoviska Ústavu štátu a práva Slovenskej akadémie vied k prechodu licencie na vydražiteľa časti podniku, stanoviska Prof. JUDr. Petra Škultétyho, DrSc. Právnickej fakulty Univerzity Komenského a svojho uznesenia č. 99-13/19.222 z 25. mája 1999." Odhliadnuc od toho, že rozhodnutie - uznesenie rady sa tu dáva na rovnakú úroveň so stanoviskom právnych expertov, ktoré nie sú ani dôkazmi v správnom konaní, nepochybne do výroku rozhodnutia podľa

zákona nepatria (§ 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.). Rovnako však nie sú dôkazom, a preto ako dôkaz nepatria ani do odôvodnenia rozhodnutia. "Rozhodnutie" je podpísané podpredsedom rady Ing. Petrom Kováčom. Neznamená to však jeho konvalidáciu. Rozhodnutie vydáva rada a rozhodnutie vydané jej kanceláriou nie je rozhodnutím v zmysle zákona, a ani predseda alebo podpredseda rady tiež nemôžu právne významným spôsobom podpísať rozhodnutie, ktoré spôsobom v zákone uvedeným nevydala rada. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Rada však nemôže právne relevantne prevádzať svoje oprávnenie na iný subjekt. Ústava ani zákon jej to neumožňujú. Je to vyslovene kompetencia rady ako celku. Navyiac Kancelária rady nie je ani právnym subjektom, keďže iba toho by bolo možné poveriť vydaním rozhodnutia.

Z týchto dôvodov je rozhodnutie označené ako rozhodnutie rady v rozpore s citovanými ustanoveniami ústavy a zákonov. "Rozhodnutie" č. T/34/RZL/186/99 právne nie je existentné a Najvyšší súd Slovenskej republiky ho zrušil iba pre ujasnenosť právnych pomerov a nespochybnenosť právnej istoty. Má však i ďalšie nedostatky a rozpornosti so zákonmi. Jeho enunciát však obsahuje aj výrok, že "... Mení prevádzkovateľa licencie č. T 34 na televízne vysielanie prostredníctvom družice. Na základe dražby časti podniku doterajšieho držiteľa licencie T 34 spoločnosti VTV Cable tv. s.r.o. Bratislava. ... Vydražiteľom sa stala spoločnosť Satel Media s.r.o., Grösslingova 6 - 8, Bratislava ...". Rovnakým nedostatkom trpí aj skutočné uznesenie rady v tejto veci č. 99-13/19.222 z 25.mája 1999, keď hovorí, že rada "... rozhodla podľa § 14 ods. 2 o zmene udelenej licencie T 34, týkajúcej sa zmeny prevádzkovateľa licencie T 34, ktorým je spoločnosť Satel Media s.r.o. Bratislava."

Podľa § 14 ods. 1 a ods. 2 zákona prevádzkovateľ je povinný oznámiť rade všetky zmeny týkajúce sa údajov uvedených

v žiadosti alebo plnenia podmienok uvedených v licencií. Na základe tohto oznámenia rada podľa okolností prípadu rozhodne o zmene udelenej licencie alebo licenciou odníme.

Z týchto skutočností vyplýva, že nakoľko zákon pojmy licencie, jej udelenia a zmeny priamo nedefinuje, je potrebné, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky tieto pojmy vymedzil. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc zo zákona ako i z jednotlivých ustanovení paragrafového znenia a z ich vzájomných súvislostí, považuje za

- 1/ Licenciu pre rozhlasové a televízne vysielanie individuálny správny akt vydaný orgánom zo zákona príslušným, adresovaným určitej fyzickej alebo právnickej osobe, ktorý v rozsahu a spôsobom v zákone uvedeným stanovuje súhrn práv a povinností, ktorých základom je právo a povinnosť vysielat' rozhlasový alebo televízny program za podmienok tam určených. Licencia je neprenosná.
- 2/ Udelením licencie je potom vydanie takéhoto individuálneho správneho aktu.
- 3/ Zmenou licencie je zmena podmienok, za ktorých do ich zmeny oprávnený právny subjekt televízny program vysielal. Zmenou licencie nie je zmena v subjektoch licencie už udelenej.

Rada SR pre rozhlasové a televízne vysielanie s odvolaním sa na § 14 ods. 2 zákona v napadnutých rozhodnutiach na základe oznámenia vydražiteľa zmenila prevádzkovateľa licencie T 34. Na základe dražby časti podniku doterajšieho držiteľa licencie T 34 spoločnosti VTV Cable tv. s.r.o. Bratislava, vykonanej JUDr. Ladislavom Ághom, súdnym exekútorom, Exekútor-ský úrad v obvode Okresného súdu Bratislava I dňa 6. apríla 1999 vydraženú časť podniku tvorili tiež oceniteľné práva - licencia a logo podniku (str. 2 bod 3 zápisnice o dražbe podniku), ktorých vydražiteľom sa stala spoločnosť Satel Media s.r.o., Grösslingova 6 - 8, Bratislava ...". Odhliadnuc od toho, že posledná časť citovaného znenia do výroku rozhodnutia nepatrí,

je dôležitejšia a právne významnejšia skutočnosť, že podľa akéhokoľvek výkladu nemožno dospieť k záveru, že ide o zmenu licencie.

Za zmenu licencie zákon považuje zásadne len zmenu podmienok stanovených v rozhodnutí o udelení licencie.

Porušenie § 14 zákona spočíva už v tom, že rada formálne vyslovila zmenu licencie, ku ktorej zákonnou cestou prísť nemohlo, pokiaľ by aj v ostatných ustanoveniach zákona bol prípustný jej prechod. Tak rada nezákonným spôsobom udelila licenciu novému právnomu subjektu, zatiaľ čo jej doterajšiemu držiteľovi ju neodňala. Tento spôsob evokuje otázku, že rada v skutočnosti schválila kupčenie s licenciou.

Podľa ustanovenia § 1 zákon upravuje práva a povinnosti právnických a fyzických osôb a štátnych orgánov pri prevádzkovaní rozhlasového a televízneho vysielania. Ide teda o *ius specialis*, ktorá vyslovene upravuje predmetnú problematiku, a nemožno sa dovolávať ustanovení Obchodného zákonníka, zákona o Exekučnom poriadku túto problematiku ani subsidiárne neupravujúcich.

Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa použijú na úpravu majetkových vzťahov fyzických a právnických osôb, vzťahov medzi týmito osobami a štátom ustanovenia Občianskeho zákonníka, pokiaľ tieto vzťahy neupravujú iné zákony inak. Z uvedeného vyplýva subsidiárna povaha ustanovenia § 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje ako predmet občianskoprávných vzťahov aj práva, pokiaľ to ich povaha pripúšťa.

Podľa § 3 ods. 1 zákona prevádzkovateľom vysielania je ten, kto získal oprávnenie na vysielanie na základe zákona Národnej rady SR (prevádzkovateľ zo zákona alebo udelením licencie podľa tohto zákona). Zákon taxatívne vymenúva kto je prevádzkovateľom rozhodnutia, akým spôsobom sa držiteľom

licencie stáva. Kto sa nestáva prevádzkovateľom spôsobom zákonom stanoveným, nemohol sa ním stať podľa iného zákona, ani iným spôsobom.

Podľa ustanovenia § 10 ods. 3 zákona licencie s vysielacím dosahom na celé územie Slovenskej republiky na návrh rady schvaľuje Národná rada SR. Keďže išlo o licenciu s vysielacím dosahom, obišla by sa týmto spôsobom aj kompetencia Národnej rady SR. Navyiac povaha práva, ako to vyplýva zo zákona ako celku a jeho jednotlivých ustanovení i vymedzenia jej pojmu právo vysielat' rozhlasový alebo televízny program, ktoré je základným právom, licencia má povahu práva, ktoré nie je predmetom občiansko-právnych vzťahov (§ 118 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Zákon na viacerých miestach označuje prevádzkovateľa licencie ako držiteľa licencie (§ 3 ods. 1 až ods. 3, § 10 ods. 1, § 13 písm. c/). I táto skutočnosť potvrdzuje, že držiteľ nie je vlastníkom, že sa s licenčnými právami nedá nakladať ako s právami prenosnými na iný subjekt. Ak je prevádzkovateľ licencie iba jej držiteľom, nemôže preniesť na nový subjekt vlastnícke právo. Nikto nemôže na iný subjekt preniesť viac práv ako má sám, a ani exekúcia či dedenie tieto následky nespôsobujú. V zmysle uvedeného potom nemôžu prejsť vôľovým konaním inter vivos et mortis causa (právnymi úkonmi medzi živými a pre prípad smrti), ani konaním mimovôľovým (exekúciou, dedením) práva vysielat' rozhlasový a televízny program na akýkoľvek iný právny subjekt prevodom ani prechodom. Licencia je ex lege viazaná na svojho držiteľa po celý čas jej platnosti a je ab ovo neprenosná.

Rezumujúc uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje porušenie citovaných zákonných ustanovení, protizákonný postup Rady SR pre rozhlasové a televízne vysielanie a dôvodnosť žaloby generálneho prokurátora SR.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250j ods. 2 OSP zrušil rozhodnutia žovaného, keď došiel k záveru, že správne rozhodnutie posúdilo veci po právnej

stránke nesprávne a zistenia skutkového stavu sú v rozpore s obsahom spisov.

V ďalšej časti žaloby súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 104 ods. 1 OSP, keďže účel sledovaný touto časťou žaloby bol dosiahnutý zrušením rozhodnutia rady o zmene licencie.

V kauze navrhovateľov Markíza - Slovakia s.r.o., Blatné a Slovenské telekomunikácie a.s., Bratislava (spojených podľa § 112 OSP na spoločné konanie a rozhodnutie) a vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľov Všeobecná úverová banka a.s., Bratislava súd podľa § 250p OSP návrh odmietol, pretože navrhovatelia neboli účastníkmi správneho konania podľa zákona, ani podľa § 14 Správneho poriadku.

Súd podľa § 250k OSP konštatoval, že úspešnému žalobcovi trovy konania nevznikli a žalovaný bol v tomto konaní neúspešný.

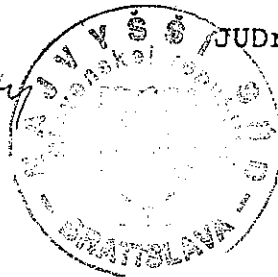
Správny orgán je v ďalšom konaní viazaný právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 250j ods. 3 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 27.septembra 2000

Za správnosť

vyhotovenia: *Kyďová*

JUDr. Stanislav Lehoták, v.r.
predseda senátu